

Lejlighed til at sætte os grundig ind i Kommissionens Arbejde. Vi er altsaa indenfor de forskellige Partier henvist til at stole paa vore Repræsentanter i Kommissionen. Nu vil jeg ogsaa tro, at man i al Almindelighed kan stole paa sine Partifæller, naar vigtige Sager skal afgøres; men naar det drejer sig om en saa vigtig Sag som Forsvarets fremtidige Ordning her i vort Land, maa jeg dog mene, at det maa være berettiget, at disse Medlemmer kræver, at der gives en god Tid til virkelig nøje at overveje, hvorledes den fremtidige Forsvarsordning i vort Land skal være. Jeg for min Part vil i alle Tilfælde nødig gaa med til at afgøre saadanne Sager uden til Bunds at have sat mig ind i de forskellige Forslag og derunder at have dannet mig en begrundet Mening om, hvilket af disse man kan give sin Tilslutning, eller om man overhovedet ikke kan give noget af Forslagene sin Tilslutning.

Vi har hidtil levet under Forsvarsordningen af 1909. Denne var et Kompromis. Som Følge deraf var den ikke saa god, som den skulde være; det bliver Kompromisser aldrig. Denne Forsvarsordning af 1909 samlede Forsvaret herhjemme væsentligt paa Sjælland. Man udviste indenfor den Kommission, der den Gang var nedsat, en ganske overordentlig Fremsynethed, og der kom mange gode Visdomsord fra den. Om det nu var ufrivilligt, at man var fremsynet, eller det virkelig var fremsynede Mennesker, der afgav de forskellige Beretninger, skal jeg lade være usagt, men jeg vil ganske kort nævne et Par enkelte Punkter, hvorom der den Gang var en meget stor Debat, og som sikkert vil være i alle Medlemmers friske Erindring.

De vil erindre, at der i Forsvarsordningen af 1909 blev optaget en Bestemmelse om, at Københavns Landbefæstning skulde nedlægges i 1922. Derigennem viste man en overordentlig stor Visdom og Fremsynethed, idet man altsaa forudsaa, at til den Tid vilde Verdenskrigen være tilendebragt, og til den Tid kunde Københavns Landbefæstning undværes, fordi de Resultater, man var kommet til under Verdenskrigen, vilde vise, at saadanne Befæstningsanlæg ikke var fyldestgørende, naar de laa saa tæt paa den By, de skulde forsvare, som Landbefæstningen gjorde. Jeg vil minde om Hullet i Nordfronten. Der var mange forskellige politiske Krogveje, der blev betraadt under denne Forsvarsbehandling i 1909, og der var et Hul i Nordfronten, man ikke kunde faa stoppet den Gang. Jeg vil minde om de fremskudte Forter. Det var vor nuværende højtærede Statsminister,

der den Gang fremsatte Tanken om de fremskudte Forter foran Københavns Landbefæstning, en Tanke, der efter min Opfattelse den Gang var ganske overordentlig sund, og en Tanke, der efter min Mening den Gang burde have været gennemført. Men hvorledes gik det nu med Hensyn til de fremskudte Forter og med Hensyn til Hullet i Nordfronten? Det gik saaledes, at da vi naaede at faa det radikale Regimente, sørgede det ærede Medlem Hr. P. Munch for, at baade Hullet i Nordfronten blev lukket, og at om ikke de fremskudte Forter, saa dog den fremskudte Linie foran Københavns Befæstning blev etableret. Man ser, at der var alligevel ikke saa lidt Fremsyn til Stede under den Forsvarskommissionens Arbejde, som førte til Forsvarsordningen af 1909.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fortalte forleden fra denne Talerstol, at den Gang Verdenskrigen udbrød, fik man en Erklæring, jeg tror, det var fra den kommanderende General og den kommanderende Admiral, gaaende ud paa, at alt det, man havde lavet i 1909, var ingenting værd, det var ikke betryggende, og det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen kom til den Slutning, at ved det første Skud, der var blevet affyret mod København, havde Byen maattet overgive sig. Man skal imidlertid ikke tage det ærede Medlem fuldt alvorligt, naar han fremsætter en saadan Bemærkning; thi Sagen er den, at man vidste lige saavel i 1909, som man vidste det i 1914, at det at beskytte København mod Bombardement lod sig ikke gøre med de Militærforanstaltninger, som den Gang blev foreslaaet og vedtaget. Det ærede Medlem maa jo vide, at dette at beskytte en By mod Bombardement overhovedet ikke lader sig gøre. Man vidste i 1909 lige saa vel, som man vidste i 1914, at forskellige Typer af Skibskanoner var i Stand til at udsende Projektiler paa betydelig længere Afstand end de forskellige Kanoner, vi havde etableret paa de forskellige Forter, enten det nu var Landforter eller Kystforter. Altsaa vidste man ogsaa, at dersom det skulde komme dertil, at en Fjende angreb Danmark, vilde et fjendtligt Skib kunne lægge sig et eller andet Sted ude i Sundet og beskyde København. Men denne Beskydning vilde blive af akkurat samme Art som det Bombardement af Paris, der under Verdenskrigen foretoges med Lange Bertha, det vil sige, at der en Gang imellem faldt en Granat et eller andet Sted indenfor Byens Omraade. Thi jeg maa gøre opmærksom paa, at det, at et fjendtligt Skib skulde